UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporvm, Canonicorvm, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

116. Intemperantiam vt nouam mortem abigere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51447

Visual Library

Cubile eius de foliis palmarum quas bin
cant, contextum erat, ſcabellum accliue, &
na parte obliquũ in terra pro puluillo capi
ponebant, bidui triduique inediam ſuſtine
Humores corporis qui naſcuntur ex otio
manſione vnius loci, vnica victus caſtig
ſiccabant. Hæc S. Hieron.

De diſcret. grad. 36.

S. Auguſtinus de morib. Eccleſię agens
Nihil de iis dicam qui ſecretiſſimi penitus
mni hominum conſpectu pane ſolo, qui
certa temporum interualla affertur, & aqu
tenti deſertiſſimas terras incolunt. Scieba
te illi omnes veriſſimum eſſe illud *Clima*
exiccatum lutum iam non porcis vſui eſſe poteſ
volutent, ita & caro per abſtinentiam marcid
dæmonibus vltra non præbebit in ſe quieſcendi lo

SIGNVM CXVI.

Intemperantiam vt nouam mortem abigere.

V. ſignum de ſobietate.
Contrariæ cauſæ contrarias habent operationes & effectus.

QVemadmodum ſobria diæta morbo
lit, corpus agile, ſanum, purum, à f
fæditate alienum præſtat, longæuitatem a
ſomnos quietos & placidos inducit, epul
munes ſuaues iucundas efficit, ſenſibus i
mitatem, memorię vigorem, ingenio per
claritatem, & ad diuinas illuſtrationes ex
das aptitudinem confert, paſſiones ledat,
diam & mærorem pellit, libidinis imper
git. Denique corpus & animam maxim

plet,vt merito mater ſanitatis, hilaritatis, ſapiẽ
ẽ & omnium virtutum dici poſſit: ita è contra-
vita inordinata, ſeu intemperantia exiguam
m, momentaneam & breuem voluptatem,
am gulæ adfert (quæ tum ſolum ſentitur, cum
s manditur, & in ventrem traiicitur, cum be-
s nobis communis eſt, & exigũam partem cor
is afficit, linguam palatũ & fauces) innumeris
penſat incommodis. Nam & ventrem ſuo
dere grauat, ſanitatem perdit, morbos pluri-
s introducit, corpus fœdum, olidum, ſordidũ
o & excrementis plenum reddit, libidinem
ndit, paſſionibus animam ſubiicit, ſenſus ob
it, memotiam debilitat, ingenium & iudi-
m obſcurat, denique mentem ad omnes ſuas
ctiones, ad diſciplinas, ad orationem & me-
ationem, ad ſublimia & ſalutaria omnia hebe-
& ineptiorem reddit, quo fit vt & in pulcher-
arum rerum ſcientia, & in vitæ ſanctitate, &
meritis bonorum operum minor ſit profe-
s. Quam miſerum eſt & homine indignum,
pter vilem & momẽtaneã gulæ oblectationẽ
eddere mancipium intemperantiæ, eiuſque
a tanta incommoda & diſpendia ſuſtinere?
antum fellis & abſinthii pro illa modica dul-
ne refunditur? Quid turpius eſt aut magis
ecoroſum, quam eſſe mancipium gulæ &
tris? Quid ſtultius quam propter modicam
æ voluptatem renuntiare omnibus animi &
poris bonis, quæ nobis adfert ſancta ſobrie-
, & exponere ſe omnibus incommodis &
lis quæ corpori & animo irrogat intempe-

rantia? Hæc perpendentes Clerici boni in
ſpeciem boni delectabilis intemperantię ſtu
ſiſſime deuitant, ſobrietatem vero vt remed
& inſtrumentum optimum ſanitatis corpo
vigoris mentis in longam ſenectutem co
uandi, & maxima bona vtrique parti
temporalia quam ſpiritualia conſequend
ligentiſſime colunt, inter epulas eſurire
runt, & cæteris affatim appetitum ac ve
explentibus, illum intra anguſtos limites
cent, & nunquam appetitu cibi potuſue ſa
menſa diſcedunt, ſequentes dictum com
Se non ſatiare cibis, ſtudium eſt ſanitatis: & illud
multũ vult comedere comedat parum, quia p
medendo protrahit vitam. Hinc quia Paulus
Card. Bembus vitam ordinatam ſeruarun
diu vixerunt. E contrario homines ſen
(ſenſuum ſerui ſenſibus dediti) & in
rantes volentes ſuos appetitus ſatiare, & gu
dulgere, etſi videant ab intemperantia
ſubinde tractari, nihilominus vitam ſobri
fugiunt.

SIGNVM CXVII.

Intentionem habere rectam in omni actione.

CLericus bonus in omnibus quæ agit
tractat finem ſibi conſtituit Deum
omnibus non ſuam ſed Dei voluntatem